

ledes der skal forholdes med de Personer, der ere 60 Aar gamle og derover, naar de skulle afsonne Bænd- og Brødbstraffen, kan have noget særligt Saarende ved sig. Jeg kan imidlertid med Hensyn til disse to Vædringsforslag stille mig temmelig indifferent. Naar Vædringsforslaget under Nr. 10 skal blive vedtaget, vil — nei, jeg beder om Forladelse, jeg har taget feil, Vædringsforslaget under Nr. 10 vil jeg ikke have videre at gjøre med, idet det jo kun angaar den staaende Arrest, som jeg modsetter mig. Men, for at holde mig til Vædringsforslaget under Nr. 9, naar det bliver vedtaget, vil en Person paa over 60 Aar være affaaen fra at kunne blive henfat i strengt Fængsel paa indskrænket Kost, naar Lægen erklærer sig for, at han kan udholde Straffen; det bliver Følgen af Vedtagelsen af Vædringsforslaget under Nr. 9, og det forekommer mig ikke at være fuldkommen rigtigt. — Jeg kommer dernæst til Vædringsforslagene under Nr. 12 og 13. Disse Vædringsforslag gaa jo ud paa at stille Hærens og Flaadens Mandskab paa samme Fod med Hensyn til den Hjælpestraf, der kan anvendes under ekstraordinære Forhold, idet nemlig Bøiestrafen skal være den ene anvendelige; men derhos gaar Vædringsforslaget endnu et Skridt videre, idet det gaar ud paa, at i Stedet for, at der i Lovforslaget staaar: „Naar i Felten eller under Tropicforsamlinger Omstændighederne ikke tilstede“ vil Vædringsforslaget, at der skal staa: „Naar i Felten og i Krigsskibe paa Logt Omstændighederne ikke tilstede . . .“ Til Fordel for denne Indskrænkning i Hjælpestraffens Anvendelse har Udvalget anført, at det findes ikke i den tydske Straffelov; man har saaledes havt Uret i at paaberaabe sig den, og den ærede Ordfører udtalte tillige, at der efter hans Formening ikke var nogen Nødvendighed for at bibeholde den f. Ex. ved Leirsamlinger. Jeg tror, at den ærede Ordfører har Ret, naar han er gaaet ud fra, at den sjelden vil blive anvendt ved Leirsamlinger; thi der vil man i Reglen have det fornødne Arreststrum eller kunne benytte Arresten, — for Diebliffet i Viborg — som ligger i Nærheden, og, hvis Leirpladsen skal blive flyttet, i den nærmest liggende By; men det kunde jo dog tænkes, at Forholdene kunde være saaledes, at man vilde føle Savnet, naar man ikke havde denne Straf. Hvor man vistnok navnlig vilde føle Savnet, er under større Tropicforsamlinger, som afholdes i Marken, Øvelser, for hvilke man gjen-tagende har vist stor Interesse i dette Thing; man har udtalt sig med megen Styrke for det Hensigtsmæssige i, at Øvelser blive foretagne i et andet Terrain end Leirterrainet, som er kjendt ud og ind, og i forskjellige Dele af Landet. Denne Interesse for Officerernes og Mandskabets Uddannelse paa hensigtsmæssigere Maade, end det kan ske i Leiren, viste man jo forresten paa en

høist egen Maade i denne Samling, idet man ikke vilde stemme for et Forslag paa Finantsloven, som jeg havde tilladt mig at stille, om en Bevilling til en saadan Tropicforsamling. Men under saadanne Tropicøvelser vilde det vist være meget vanskeligt, for ikke at sige umuligt, at undvære denne Straf, og derfor holder jeg bestemt paa, at man ikke foretager denne Forandring i Paragrafen. Naar man dernæst formener, at Bøiestrafen vistnok hensigtsmæssig kan anvendes ogsaa i Hæren, skal jeg tillade mig at udtale, at jeg har en meget anden Anskuelse. Jeg kan med Bestemthed sige, at det ærede Flertal gaar ud fra en feil Opfattelse af den nu gjældende Bøiestraf. Flertallet tror ikke, at Forskjellen vil være væsentlig mellem simpel og streng Bøiestraf, og foretrækker derfor at blive ved det formentlig nu Brugelige, saaledes, at Forskjellen mellem den simple og den strenge Arrest skal bestaa i, at den strengt Arresterede ikke udløses om Natten, hvorved underforstaas, at der ikke leveres ham Kjøtøi. For det Første tror jeg nu, at der er en stor Forskjel paa den her i Lovforslaget foreslaaede strenge og den simple Bøiestraf. Det, at være lenket om begge Benene, maa absolut gjøre Straffen meget strengere, end det kun at være lenket om een Fod, hvilket efter min Mening er en meget mild Straf; med Hensyn til Maaden, hvorpaa Bøiestrafen nu anvendes som streng og simpel, skal jeg meddele, at i Reglementet for Anvendelse af disciplinære Straffe ombord foreskrives det i § 9 Punkt 2, at der gives Arrestanten om Natten Kjøt-Madrats og Tæppe. Den eneste Forskjel paa den hidtil bestaaende mildere og strengere Bøiestraf er denne, at Arrestanten under den mildere udløses af Bøjen, naar det Kvarter, hvortil han hører, træder til Vagt, altsaa enten Kl. 8 Eftermiddag eller Kl. 12 Midnat; derefter gjør han Vagten med sit Kvarter, sover i sin Kjøie paa dennes Plads under hans Kvarters Frivagt og derefter atter indsættes i Bøjen, naar Morgenspulingen er endt og Dækket nogenlunde tørt, hvorimod han, naar han er idømt Bøiestraf af anden eller strengere Grad, forbliver i Sern Matten igjennem, men erholder Madrats og Tæppe. Forskjellen paa den nu bestaaende første og anden Grad af Bøiestrafen er saaledes ikke stor, og for den Dønne kan det ogsaa være bekvemmere at forblive i Bøjen med det ene Ben, sovende paa Madrats med Tæppe over sig, medens hans Kammerater gjøre Sundevagt. Det gjælder altsaa ikke, hvad Flertallet har sagt, om den nuværende strengere og mildere Bøiestraf; men der er jo Intet til Hinder for, at man i Lovforslaget kan give Bestemmelser om, hvorledes Bøiestrafen skal udstaaes i en strengere eller i en mildere Grad. Jeg tror imidlertid, at det, som Flertallet har hentydet til, at man kunde berøve den i Bøjen Arresterede Kjøjklæder om Natten, er upraktisk og kan let blive ubarmhertigt.